

CILVĒKS: DIEVA ROKU DARBS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 1:27; 1:26; Marka 12:13-17; 1. Moz. 2:19-25; Ap. d. 17:26; Rom. 5:12-19.

ATMIŅAS PANTS:

„Atzīstiet, ka Tas Kungs ir Dievs, Viņš mūs ir darijis – un ne mēs paši – par Savu tautu un par Savas ganības avīm.” (Ps. 100:3)

GALVENĀ DOMA:

Dievs radīja cilvēci pēc Savas līdzības. Grēks šo līdzību sabojāja. Dieva plāns ir atjaunot šo līdzību mūsos.

19. gs. filozofs Arturs Šopenhauers, iegrimis dziļās pārdomās par cilvēka identitātes būtību, nejauši uzskrēja virsū kādam, kas gāja pa ielu. Persona, kuru viņš bija sasisis, dusmīgi jautāja: „Kā tu domā, kas tu esi?”

„Kas es esmu?” Šopenhauers atbildēja, „es arī gribētu to zināt.”

Kas es esmu? Kas esam mēs – cilvēce? Ko mēs šeit darām? Kā mēs šeit esam nokļuvuši, un kāpēc?

Par šiem senajiem jautājumiem cilvēki debatē vēl joprojām. Tomēr Raksti dod atbildes uz tiem. Tas ir tāpēc, ka pastāv nesaraucamas saites starp mūsu identitātes jautājumu un mācību par radišanu. Tur atrodama atbilde uz visiem šiem jautājumiem. Neviena cita doktrīna nav tik svarīga mūsu izpratnei par cilvēci kā radišana, jo tā norāda uz mūsu izcelsmi, nevis tikai uz mūsu sākumu. „Iesākums” var vienkārši attiekties uz faktu, ka kaut kas ir sācis eksistēt. „Izcelsme” šim eksistēšanas faktam pievieno ideju par nolūku.

Tāpēc Bībeles mācība par cilvēka radišanu ir radikāli pretēja evolūcijai, kas apgalvo, ka mūsu eksistencei nav nolūka (mēs šeit esam tikai nejaušības dēļ). Reti gadās sastapt divas mācības, kas atklāj tik galējas vai vēl nesavienojamākas alternatīvas ne tikai mūsu eksistencei, bet arī mūsu – cilvēku – identitātei.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. oktobrī.

RADĪŠANA UN CILVĒKA IZCELSME

„Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja, vīrieti un sievieti Viņš radīja.” (1. Moz. 1:27) Ko šis pants stāsta par mūsu izcelsmi, kas ir tik radikāli atšķirīga, pat atklāti pretēja citiem uzskatiem par cilvēces iesākumu, piemēram, evolūcijas mācība? _____

Nav iespējams palaist garām faktu, ka Dievam bija savs nolūks, apzināti radot cilvēku. Rakstos nav vietas uzskatiem par nejaušību. Mēs esam radīti ar noteiktu nolūku, un mums no paša iesākuma ir dota noteikta daba un būtība.

Radīts „pēc Dieva tēla” – tā ir tik konkrēta un noteikta būtība un nolūks, kādu vien varam iedomāties. Šis punkts ir svarīgs, jo daži domātāji apgalvo, ka cilvēkiem ir jārada pašiem sava jēga, savs nolūks, jo mēs esam bez jebkādas iedzimtas jēgas vai nolūka. Ja evolūcija būtu patiesība, tad kāds varētu teikt, ka mēs neesam radušies ar kādu nolūku, jo tā māca evolūcija (kā gan tāds varētu būt, ja esam radušies nejauši?), un mums šis nolūks ir jāatrod pašiem. Pēc Bībeles mēs esam ieplānoti, veidoti pēc Dieva līdzības un radīti, lai pagodinātu Viņu.

Izcelsme ir saistīta ar vēsturi. Izlasi Jūdas 14, Rom. 5:12-21 un 1. Kor. 15:20-22. Kā šie panti palīdz mums saprast Ādama vēsturisko eksistenci 1. Moz. 1. un 2. nodaļā? Kāpēc ir svarīgi saprast Ādamu kā vēsturisku personu? _____

Tas ir pārsteidzoši, cik daudzi Bībeles zinātnieki noliedz Ādama vēsturisko eksistenci. Tie saka, ka viņš ir mīts, cilvēces simbols, nevis reāla persona. Pie šādiem uzskatiem ir iespējams turēties, tikai lielā mērā sagrozot Bībeles pantus – gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā.

Pārdomā faktu, ka tu esi veidots pēc Dieva līdzības. Ko tas stāsta par tavu vērtību, neskatoties uz kļūmēm, vajībām un nepilnībām? _____

LĪDZĪGS DIEVAM: 1. DAĻA

Kā mēs redzējām vakar, Ādams un, protams, Ieva bija cilvēki burtiskā nozīmē – nevis simboli vai mīti, bet reālas būtnes ar miesu un asinīm, veidotas „pēc Dieva tēla”. Acīmredzot būt veidotam pēc Dieva tēla ir kaut kas labs, kaut kas svēts, kaut kas, kas piešķir mums iedzimtu vērtību. Tomēr ko tas īsti nozīmē?

Izlasi uzmanīgi 1. Moz. 1:26. Kāds nolūks atklājas cilvēka radīšanā pēc Dieva līdzības? Tas ir, Dievs saka, ka cilvēcei ir jātiek radītai pēc Viņa līdzības, un tad uzreiz seko kaut kas kā rezultāts. Kas tas ir, un kā tas palīdz mums saprast domu par Dieva līdzību? _

1. Moz. 1:26 ir izteikts Dieva nolūks. Dievs rada cilvēku pēc Savas līdzības un tad pavēl viņam kaut ko darīt. Šķiet, ka būt radītam pēc Dieva līdzības ir nepieciešams konkrētai funkcijai, šajā gadījumā – lai valdītu pār pārējo Dieva radību. Tāpēc „Dieva līdzība” norāda uz fiziskajām, intelektuālajām, sociālajām un garīgajām spējām, kas vajadzīgas, lai cilvēce piepildītu sev paredzēto Dieva nolūku. Lai arī ko nozīmētu „valdīt pār” pārējo radību, tas noteikti bija saistīts ar cieņu, rūpēm un labu vadīšanu. Cilvēcei varbūt vajadzēja dinamiskā veidā mijiedarboties ar „zemāko” radīto kārtību tādā veidā, lai atspoguļotu, kā Dievs mijiedarbojas ar pašu cilvēku. Būt radītam pēc Dieva līdzības nozīmē arī to, ka cilvēkiem pasaulē ir jāpārstāv Dievs.

Kāda atbildība!

Izlasi Marka 12:13-17! Kā šie panti palīdz mums saprast, ko nozīmē būt radītam pēc Dieva līdzības? _____

Šķiet, ka Jēzus vēsts praktiskā pusē ir: „Dod savu naudu Cēzaram, jo uz tās ir viņa attēls, tāpēc tā pieder viņam. Bet sevi atdod Dievam. Tu nes Viņa līdzību, un tu piederi Viņam.” (Millard J. Erickson, Christian Theology (Mich.: Baker Book House, 1998), 515. lpp.)

Kā to izskaidrot? Dieva līdzību mēs visdrīzāk parādām ar savu mīlestību, nodošanos un uzticību Viņam, kā arī ar savu izturēšanos pret citiem. Lai arī ko ietver fakts, ka esam radīti pēc Dieva līdzības, tas noteikti atklājas mūsu darbos. _____

LĪDZĪGS DIEVAM: 2. DAĻA

Lai arī ko nozīmētu tas, ka esam radīti pēc Dieva līdzības, tas parāda to, ka mēs esam radīti attiecībām. Kas ir šīs attiecības, un, ņemot vērā to, kādi mēs esam radīti, kādām tām vajadzētu būt?

Izlasī 1. Moz. 2:19, 20. Ko šie panti mums stāsta par cilvēka attiecībām ar pasauli?

Ievēro autonomiju un brīvību, kāda šeit ir Ādamam. Viņam bija jādod vārdi radījumiem, ko Dievs bija radījis. Dievs nedeva vārdus pats, bet Viņš ļāva to darīt Ādamam. Šis pants liek domāt, ka Dievs bija labprātīgs pieņemt vārdus, ko Ādams dos Viņa radītajiem dzīvniekiem.

Izlasī 1. Moz. 2:20-25. Ko šie panti atklāj vairāk par attiecībām, kādas bija pēc Dieva līdzības radītajām būtnēm?

Gadsimtu gaitā par šo pantu nozīmi ir sarakstīti daudzi komentāri. Fascinējošais šeit ir tuvība un intimitāte, kādai vajadzēja eksistēt starp Ādamu un Ievu. Ādams tika radīts no pīšļiem, bet Ieva – no Ādama (tas ir tas, kas atšķir viņu no jebkuras citas radītas būtnes virs zemes). Tas, kurš ir radīts pēc Dieva līdzības, noteikti spēj būt ciešās un mīlošās attiecībās (tas katrā ziņā atspoguļojas arī dievišķās trīsvienības attiecībās).

Tagad izpēti 1. Moz. 1:27 kopā ar 1. Moz. 3:20 un Ap. d. 17:26. Kādā veidā vienotībai starp pirmajiem cilvēkiem ir jāizplatās un jāaptver visa cilvēce? Kas cilvēces vienotībai ir sakāms par tādiem ētikas jautājumiem kā tiesa, rasisms utt.?

SABOJĀTĀ LĪDZĪBA

Tiem, kas Bībeles radišanas ziņojumā saskata evolūciju, viens no lielajiem šķēršļiem ir grēkākrišana. Bībelē rakstīts, ka pasaule un cilvēce tika radīta pilnīga. Šī mācība ir pretrunā evolūcijai jau pašos pamatos. Tikai pārkāpuma dēļ pasaulē ienāca ciešanas un nāve. Tas ir pretēji evolūcijai, kur ciešanas un nāve ir daļa no pašas radības.

Iedomājies, ko tas liecinātu par Dieva raksturu, ja Viņš būtu mūs radījis tādā veidā, kā māca evolūcija. Dievs izmanto stiprākā vardarbību, savtību un pārkāpumu pret vājāko, lai radītu morāli nevainojamu un nesavtīgu būtni, kas „krīt” jeb kļūst vardarbīga un savtīga, un stiprākais uzkundzējas pār vājāko. Šī būtne ir jāglābj no kritušā stāvokļa, vai arī tā saņems beigās sodu.

Padomā arī par to, ko evolūcija izdara ar glābšanas plānu! Vai Kungs ir iemiesojies evolūcijas procesā attīstītā pērtiķī, kas radies ļaunā un sāpīgā dabīgās atlasēs iznīcinošajā ciklā, lai iznīcinātu nāvi, „pēdējo ienaidnieku” (1. Kor. 15:26)? Bet kā nāve var būt „ienaidnieks”, ja tā ir viens no Dieva izraudzītajiem līdzekļiem, lai cilvēku radītu? Kungam ir bijis jāznīcina daudzus „homo erectus”, „homo heidelbergensis” un „homo neaderthalensis”, lai beigās iegūtu vienu radījumu pēc Savas līdzības („homo sapiens”). Tad sanāk, ka Jēzus ir atnācis glābt cilvēku no procesa, ko Dievs vispirms ir izmantojis, lai radītu cilvēku? Visa šī ideja ir mulķīga un pretbībeliska.

Izlasi Rom. 5:12-19 un Kol. 3:10. Kā šie panti palīdz mums saprast, ko grēks ir nodarījis cilvēcei? Kāda loma visā šajā kopainā ir lielajai cīņai? Skat. 1. Jāņa 3:8. _____

Grēks ir skāris visus cilvēka dzīves aspektus un pat pašu zemi. Elena Vaita runāja par „trīskārtīgu” lāstu, kas ir nācis pār pasauli: pirmais ir sekas Ādama krišanai, otrs – Kaina slepkavībai un trešais – plūdu izraisītie bojājumi. Teologi runā arī par „totālu samaitātību”, tas ir, ka visi cilvēces, dzīvības un personības aspekti ir grēka samaitāti. Raugoties apkārt pasaulē un pat uz sevi, nav grūti to ieraudzīt, vai ne?

Daži tic, ka vardarbība, ciešanas un nāve ir daļa no tā, kādu Dievs cilvēci radīja. Citi tic, ka vardarbība, ciešanas un nāve ir daļa no tā, kā sātans cenšas iznīcināt Dieva radīto cilvēci. Padomā par atšķirīgajiem Dieva raksturiem, ko atklāj šie abi pretējie uzskati!

ATJAUNOŠANA

Tā kā grēka sekas uz cilvēci ir tik dziļas un izplatītas, mūsu stāvoklis ir neatgriezenisks. Bībele runā par iespēju atjaunot mūsos Dieva līdzību, vismaz līdz zināmāi pakāpei.

Izpēti rūpīgi šos pantus: Rom. 8:29; 2. Kor. 3:18; Ef. 4:23, 24. Kāda cerība šeit ir atklāta? _____

Bībele skaidri norāda mums uz cerību tikt atjaunotiem Dieva līdzībā. Dieva līdzības atjaunošana cilvēkā mazina grēka sekas mūsos un mūsu attiecībās. Taču nekas no tā nav paša cilvēka sasniegums. Bībele norāda uz Kristu kā uz cerības pamatu cilvēka atjaunošanā. Lai arī kādas izmaiņas tiek ienestas mūsu dzīvē, glābšanas cerībai vajadzētu vienmēr pamatoties uz to, ko Kristus mūsu labā ir paveicis, un uz glābšanas piedāvājumu, kura pamats ir Viņa, nevis mūsu pašu taisnība.

Kā 2. Kor. 5:17 ir saistīts ar cilvēka atjaunošanu pēc Dieva līdzības? Vai tas, ka cilvēks ir kļuvis par jaunu radījumu, noliek viņu ārpus grēka sniedzamības robežām, un grēks vairs neatstāj sekas viņa dzīvē? Kā tu atbildētu uz šo jautājumu, ņemot vērā personīgo pieredzi? _____

Kopumā Rakstu pierādījumi liek secināt, ka garīga atjaunošanās notiek tad, ja cilvēks ir modrs garīgajā karā. Tas ir karš starp miesu un garu (Gal. 5:16, 17). Tie, kas ir atjaunoti Dieva līdzībā, atklāj, ka šī garīgā cīņa cilvēka dzīvē ir realitāte, un tādējādi Kunga spēkā viņi pieņem šo izaicinājumu (Ef. 6:10-13). Izvēlēties būt atjaunotiem Dieva līdzībā nozīmē nostāties lielajā cīņā Dieva pusē. Rakstot par tiem, kas ir piedzīvojuši Kristus atjaunojošo spēku, Elena Vaita atzīmēja: „Tomēr arī tad, kad kristietim jau ir šādi piedzīvojumi, viņš tomēr nedrīkst salikt rokas, apmierinādamies ar to, kas viņa labā darīts. Tas, kurš nolēmis kļūt par garīgās valstības pilsoni, piedzīvos, ka, tumsas valsts varu atbalstīti, pret viņu sacelsies visi neatdzimušās dabas spēki un kaislības. Katru dienu tam būs jāatjauno sava svētīšanās un katru dienu jācīnās pret ļaunumu. Vecie ieradumi un mantotās sliktās tieksmes kāros pēc virskundzības, un tam vienmēr būs jāpaliek modram, lai Kristus spēkā uzvarētu.” („Apustuļu darbi”, 476., 477. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļu „Radišana”, 44.-51. lpp.

„Iesākumā cilvēku radīja pēc Dieva līdzības. Tas dzīvoja pilnīgā saskaņā ar Dieva dabu un likumu; taisnības principi bija ierakstīti viņa sirdī. Bet grēks to atšķīra no Radītāja. Tad tas vairs neatstaroja dievišķo līdzību. Viņa sirds sāka cīnīties pret Dieva bauslības principiem. ‘Jo miesas tieksme ir naidā ar Dievu: tā neklausa Dieva likumam, jo tā to nespēj.’ (Rom. 8:7) Bet ‘Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka Viņš deva savu vienpiedzimušo Dēlu, lai cilvēks varētu tikt salīdzināts ar Dievu. Kristus nopelnā ir iespējams atjaunot saskaņu starp zemes bērnu un viņa Radītāju. Dievišķajai žēlastībai jāpārveido cilvēka sirds, viņam jāsaņem jauna dzīvība no augšienes. Šī pārmaiņa ir jaunpiedzimšana, bez kuras, saka Jēzus, tas ‘nevar redzēt Dieva valstību.’” (E. Vaita „Lielā cīņa”, 467. lpp.)

„Patiesās audzināšanas uzdevums ir Dieva līdzības atjaunošana cilvēka dvēselē. Iesākumā Dievs radīja cilvēku pēc savas līdzības. Viņš tam piešķīra cēlas īpašības. Prāts bija līdzsvarots, un visi būtnes spēki darbojās saskanīgi. Bet grēkā krišana un tās iespaids šīs dāvanas samaitāja. Grēks sagānīja un gandrīz izdzēsa Dieva līdzību cilvēkā. Tās atjaunošanai tika izveidots atpestīšanas plāns un pārbaudei piešķirts pārbaudes laiks.” (Elena Vaita „Sentēvi un pravieši”, 595. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā evolūcijas mācība iederas lielās cīņas scenārijā? Kā sātans ir izmantojis šo mācību, lai mazinātu ticību Bībelei?

2. Pārskati Jauno Derību un aplūko visus pantus, kas runā par Ādamu! Cik skaidrs ir tas, ka Jaunās Derības sarakstītāji visi ir ticējuši, ka Ādams ir bijusi reāla persona? Kāpēc tas ir tik svarīgi mūsu izpratnei par to, kas mēs esam, kā esam nokļuvuši tādā situācijā, kādā esam, un cerībai, kas mums ir Jēzū?

3. Pakavējies vairāk pie domas par Dieva līdzības atjaunošanu. Kā mums tas ir jāsaprot, īpaši esot tādiem, kas ir pakļauti sabrukumam, nāvei, slimībām un saslimšanām?

4. Divas fundamentālas mācības fizikā ir pilnīgi pretrunīgas – kvantu teorija un vispārīgā relativitāte. Ko tas mums māca par to, cik uzmanīgiem mums vajadzētu būt, pieņemot kaut ko par patiesību tikai tāpēc, ka tā saka zinātne?